

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 7, ročník XXVIII
Neděle 17. prosince 2017

Z obsahu čísla

- Předvánoční rozhovor
- Jak prožít advent a neztratit smysl Vánoc
- Františkova cesta v Blahutovicích
- Vánoce v naší farnosti
- Živý betlém
- Silvestrovský pochod
- Z promluvy 30. neděle v mezidobí
- Modli se za prezidenta
- Příležitostí duchovně růst je hodně
- Duchovní obnova
- Tomácká zábava
- Akce turistických oddílů
- Charita informuje
- Chystá se Tříkrálová sbírka
- Dopliňovačka z evangelia
- Vánoční osmisměrka a hra

Nastavme svou lepší tvář

V tomto období prožíváme všichni vánoční čas. Pro mnohé z nás jistě nejkrásnější část celého roku. Chystáme se na příchod Ježíše Krista. Posloucháme vánoční koledy, pečeme cukroví, zdobíme si své domovy a užíváme si chvíle se svou rodinou. Navštěvujeme příbuzné a přátele. Jsme k sobě milí a vstřícní, protože prožíváme něco krásného – jsme spolu. Kladu si ale otázku, proč to tak nemůže být i po zbytek celého roku? Proč jsme takoví jen o Vánocích? Nastavujeme svou lepší tvář, protože jsou Vánoce?

Vždyť přece není tak těžké se například každou neděli sejít, sednout si spolu, popovídat si a navzájem se podpořit. Věřím, že občas nemáme po celém týdnu chuť či náladu, ale zkusme si alespoň chvíli vynahrádit prostor pro naše nejbližší. Budme k sobě vlídní a važme si našich rodin a přátel. Bavme se spolu, smějme se a sdílejme své zážitky. Komunikace mezi lidmi je velice důležitá, ale v dnešním moderním světě trochu mizí. Proto se snažme si ji udržet a neukazujme naši lepší tvář jen o Vánocích. Můžeme si tyto krásné okamžiky udělat kdykoli, záleží to čistě jen na nás.

Chtěla bych přirovnat vztahy mezi námi ke vztahu k Ježíši Kristu. Na světě je totiž spousta lidí, kteří na něj myslí jen o Vánocích. Pán Ježíš je s námi ale pořád, v každé situaci, po celý rok. Není k nám milý, jen když jsou Vánoce. Můžeme se na něj kdykoli spolehnout – svěřit se mu. Pán Ježíš nám neřekne, že zrovna nemůže nebo nemá náladu. Je naším společníkem vždy a všude. Zkusme i my být takoví. Pomáhejme si navzájem a rozšiřujme pozitivní náladu mezi ostatní.

Moc bych si přála, abychom si milé a vstřícné chování odnesli i do dalších dní v celém roce. Abychom se dokázali navzájem podpořit či vyslechnout. Abychom se na sebe dokázali jen tak usmát. Obvyčejný úsměv dokáže totiž udělat den krásným. Jen my můžeme změnit naše životy a náš svět. Tak proč si ho neudělat lepším? ■

Katka Kunorzová

Nejlepší Vánoce jsou na blátě

Předvánoční rozhovor poskytl Farnímu občasníku Ing. Vladimír Plšek, ředitel Technických služeb Otrokovice.

Hovoříme spolu těsně před začátkem adventu. Kdy se na něho Technické služby začínají připravovat?

Na advent se musíme začít připravovat v létě. Protože stromečky, které prodáváme na vánočních trzích, se na plantážích objednávají již v srpnu. Když si člověk vzpomene později, už nejsou.

Jak se v adventu a těsně před ním mění charakter práce Technických služeb?

S postupujícím podzimem musíme ukončit všechny úklidové práce, hlavně listí. Vrcholí sázení stromků, ročně jich vysázíme kolem 150 ks. Končíme opravy komunikací, chodníků, vše musíme vyúčtovat a také naplánovat rozpočet a práce na příští rok. A samozřejmě připravit město na Vánoce.

Máte na všechny vaše práce dost lidí, je o práci u vás zájem?

To je ten největší problém. Práce v komunálních službách není nějak extra ohodnocena. Průmysl roste, nezaměstnanost prakticky není a velké podniky v okolí nabízejí peníze, které my nabídnout nemůžeme. Je nedostatek kvalifikovaných profesí, řemeslníků a řidičů, ale podařilo se nám letos sehnat mladé šikovné lidi. Museli jsme zvednout platy víc než v předchozích letech, ale i tak u nás platy nejsou přehnaně vysoké. Na druhou stranu mají naši lidé práci hodně pestrou, není to žádný stereotyp, každý den dělají něco jiného. Hodně z nich je z vesnic, pracovali v zemědělství, jsou přivykli práci venku, dělají na strojích i rukama. Dělají pro nás také klienti z Azylového domu Samaritán, kteří uklízejí na Bahňáku, a postižení z Naděje, kteří uklízejí sídliště Štěrkoviště.

Vaše práce hodně souvisí s lidmi, s přírodou.

S občany města jsme ve styku každý den.

Jen pro přiblížení: staráme se o 90 ha veřejné zeleně, 12 tisíc stromů, 60 km vozovek, 80 km chodníků, 90 dětských hřišť, 1200 značek, 600 laviček, 2 tisíce světel, o spoustu kontejnerů. Každý den jsou na tom nějaké závady a občané se ozývají. Komunikace s nimi, telefonáty, maily, to je náš denní chleba. Občané mají nějaký názor, my nějaký a musíme se domluvit. Nelze všem vyhovět.

Nedeprimuje vás, jak lidé dnes poškozují veřejný majetek?

Deprimuje, to je čím dál horší. Lidi mají dnes moc práv a málo povinností, nectí autoritu. Dřív byli autoritou rodiče, škola, policie. Dnes ne. Dnes mají lidé neomezená práva a myslí si proto, že mohou ničit. Denně máme hlášeno, že něco je rozbité, stromy polámané, odpadkové koše naházené v Dřevnici. Ale nelze zobecňovat, jsou i takoví, kteří se starají, chválí, pomůžou. Vše je ve výchově dětí, neučí se úctě k majetku, k lidem, k přírodě.

A co občasně řádění přírodních živlů, které také ničí vaši práci?

Při poslední vichřici nám spadlo jen 5 stromů, ale víte, kolik mladých stromů polámou za rok lidé? Škoda způsobená lidmi je větší než vichřicemi. Bojovat s lidmi je vždy horší, na přírodu se můžeme nachystat, umíme se připravit na zimu, na povodně, ale co provedou lidé....

Co vše ve městě musíte nachystat na Vánoce?

Tak hlavně vánoční výzdobu, to zabere tři týdny, kdy skupina pracovníků jezdí a instaluje na 80 sloupů vánoční osvětlení. Už v létě ale je třeba vše zkontrolovat a zjistit, co je pokažené, co opravit, co dokoupit. Chystáme také výzdobu náměstí, ta zabere týden. Musíme zajistit stánky a natáhnout elektriku na rozsvícení vánočního stromu. Na ten jsme letos koupili nové ozdoby. Když se vše podaří rozsvítit, tak si oddechne. Připravujeme vánoční trhy,

také stroje na zimní údržbu komunikací a musíme zajistit i svoz odpadu o svátcích. Vánoce představují obrovský problém s odpadem, je ho asi dvojnásobek než normálně.

Takže my slavíme Vánoce a vaši lidé jsou v práci?

Ne všichni. V práci jsou hlavně lidé zajišťující svoz odpadů. Ale další jsou v pohotovosti na telefonu a v případě potřeby musí do práce. Jsou to řidiči sypačů, také elektrikáři, kdyby vypadlo veřejné osvětlení nebo semaforey. Mají stanovené lhůty, obvykle do hodiny, hodiny a půl musí zasáhnout. Jsou i další profese, které v případě potřeby nastupují.

Jak se práce vaší firmy změnila za poslední léta?

Dělám tady od roku 1992 a pořád jde o dost nervózní období. Výzdoby ale bylo dřív méně, když jsem sem nastoupil, tak nebyla žádná. I vánoční strom a trhy začaly později. A ve společnosti? Dřív bylo vše klidnější, nebylo tolik komerce. Nákupy začínaly až měsíc před Vánocemi, zatímco dnes v supermarketech o hodně dřív. Vše se zrychlilo.

Vidíte v tomto období něco pozitivního, co dřív nebylo?

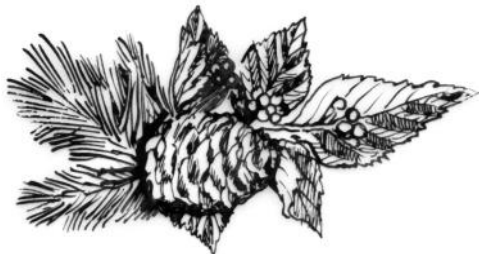
Líbí se mi, že si lidé zdobí domy a stromy, že si pořizují vánoční osvětlení. Vracejí se také k nákupu živých stromků. Možná si začínají Vánoc i víc vážit a vrací se k jejich podstatě.

Hodně lidí poukazuje na to, že materiální stránka Vánoc dnes převažuje nad duchovní.

Myslím si, že v podstatě každý člověk vnímá Vánoce jako křesťanské svátky a že vnímá duchovno Vánoc, i když si to neuvědomuje. Lidé chtějí udělat radost blízkým, snaží se to provést tím, že jim nakoupí co nejvíc dárků, a to je trochu vyčerpává. Myslím si, že lidé neberou Vánoce jen materiálně, že si uvědomují i jejich pozadí.

Je pravdivá myšlenka, že každá oslava vyžaduje období přípravy?

Asi ano, musí se napéct, navařit, vše nachechat. Nejpěknější ale je, když se rodiny scházejí. Třeba můj syn dojede s rodinou z Prahy, navštívíme společně obě babičky, sestru, dáme si dárky, přijedou k nám také příbuzní z Ostravy. Je pěkné, když se sejdeme a povykládáme si.

Jak vaše rodina tráví Vánoce?

Já mám povinnost, kterou plním rád: zdobím stromeček, do toho mi nikdo nemluví. Propadl jsem také výzdobě domu, natahám všude žárovičky, rozsvítím je, manželka nazzdobí v našem domě truhlíky. Přijede syn s manželkou, navštívujeme rodinu. Na Štědrý den jdeme na hřbitov, rozsvítíme svíčku u hrobů těch, co s námi už nejsou. Večer jsme spolu už jen my nejbližší, povečeříme, zazpíváme koledy, někdy zajdeme na půlnoční. Druhý den jdeme k matce manželky na oběd, když je nějaká akce v kostele, tak třeba na ni, letos bude Živý betlém. Rád si zajdu do přírody, sypu ptáčkům do krmítek.

Máte možnost se o Vánocích trochu zastavit, nebo vás pracovní povinnosti, o nichž jste mluvil, pohlcují?

Tak v práci člověk není, ale na telefonu musí být pořád. Nesmí sněžit, proto mám rád Vánoce na blátě, ne na sněhu.

Co byste lidem popřál na Vánoce?

Rodina je základem štěstí. Přál bych proto všem spokojené a zdravé rodiny, děti, s kterými se navštíví. Vidím to na mé matce, největší radost má, když za ní přijdeme. Přeju na Vánoce všem rodinnou pohodu. ■

Ptal se Pavel Ludvík

Prožít či přežít advent a jak také neztratit smysl Vánoc

Tak už je to tady zase, snad už od konce září v obchodech plno vánočních figurek, kolekcí a ozdob, otrávené povzdechy některých lidí, už aby to bylo za námi, netěší se a nemají Vánoce rádi, je to pro ně přijetím stres. Jaká škoda, jak smutné!

Zkusme být jako děti, které se na Vánoce moc těší na to, že budou obdarováni. Můžeme vidět jejich rozzářené oči při rozbalování dárků. Zkusme prožít advent tak, abychom měli také rozzářené oči při pohledu do jesliček nebo do chlívku svých srdcí. Vždyť Ježíš touží přijít do našich srdcí a On je ten největší a nevzácnější dar. Přichází, aby nás obdaroval svou láskou a pokojem. Mějme též rozzářené oči a plesající srdce při setkání s Ježíšem. Nenechme se pohlit světskou povrchností a konzumem. Ani nám se sice nevyhne shon před Vánoce-mi, pokud chceme připravit pro své blízké krásné svátky Kristova narození, kde by se každý cítil spokojeně a v pohodě. Připravit každému dárky tak, aby se tretily a obdarovaný z nich měl radost, vygruntovat, nakoupit, napéci, navařit, nazdobit, nachystat atd. – to všechno k Vánocům patří.

A jak neztrácet smysl Vánoc a připravovat cestu Pánu a při tom se nehroutit pod tíhou množství práce a starostí? Známe jen jednu odpověď. Všechno, co děláme, dělejme s Ježíšem. My křesťané můžeme žít v důvěrném blízkém vztahu s Kristem. Tuto důvěrnou blízkost můžeme prožít nejen o Vánocích, kdy si připomínáme zkušenost, že Bůh se stal jedním z nás, přijal lidství a narodil se jako každé jiné dítě, aby nám byl lidsky blízký. A on je nám stále blízký.

Vědomě si připomínejme smysl adventu a Vánoc i konkrétním způsobem. Co se stane, když nestihnou upéci více druhů cukroví, co se stane, že letos nestihnou všechno vygruntovat, jak jsem původně měla v plánu, co když jedno okno zůstane neumyté? V poslušnosti a touze po Kristu dá-

vám Boha na první místo, mám přece tolik příležitostí připravit své srdce na příchod Pána i na Vánoce při různých duchovních obnovách a setkáních. Čas adventu je pro nás pro všechny velikým darem, je to čas ztišení a očekávání. A všechno můžeme prožít s Ježíšem.

Při plnění těsta do formiček se mohou modlit takto: „Pane, formuj mne do Tvé podoby a naplň mne svým lahodným Slovem.“ Při balení dárků se mohou modlit za toho, komu dárek zrovna balím. Celý náš život je přece Adventem. Ta příprava stojí za to, na konci života přijde Ježíš a to budou teprve Vánoce! Co oko nikdy nevidělo a ucho neslyšelo... Nepromarněme čas nám svěřený, připravme cestu Pánu – možná účastí na duchovní obnově, a pokud to nejde jinak, čerpejme z promluv papeže Františka, které alespoň mne hodně oslovily a povzbudily.

Z promluvy papeže Františka

„Adventní období nás vybízí k duchovnímu bdění, abychom připravili cestu Pánu, který přijde. Izaiášovo poselství je balzámem na naše rány a podněcuje nás, abychom svěřili cestu Pánu. Svěříme-li se mu se srdcem zkroutěným a pokorným, On zboří přehradu zla, vyplní mezery všech opominutí, srovná pahorky pýchy a samolibosti a otevře cestu k setkání s Ním. On nás přivede ke zdroji opravdové útěchy, tedy k Otci. Duch svatý nás těší a dodává nám odvalu vyjít ze sebe samých. Všichni jsme povoláni těšit bratry, dosvědčovat, že Bůh je mocný a může odstranit příčiny existenciálních a duchovních dramát. Dnes je zapotřebí lidí, kteří dosvědčují milosrdenství a něhu našeho Pána - Pána, který oživuje sklíčené a rozněcuje oheň naděje. Nechte se těšit od Pána, vyzývá papež František. Srdce člověka touží po radosti. Jaká je však radost, kterou je křesťan povolán žít a dosvědčovat? Je to ta, která

proudí z Boží blízkosti, z Jeho přítomnosti v našem životě. Ježíš svým narozením v Betlémě přinesl radost všem a navždy. Netřeba ji hledat jinde. Ježíš je naše radost. On je živý, vzkříšený a působí v nás a mezi námi zejména svým Slovem a svátostmi. V NĚM je možné najít vnitřní pokoj a sílu, jak denně čelit různým životním situacím, včetně těch nejvíce obtížných a tíživých. Křesťan je člověk, jehož srdce oplývá pokojem, protože umí svoji radost klást v Pána i tehdy, když prochází obtížnými životními momenty. Mít víru neznamená neprožívat obtížné situace, nýbrž čelit jim s vědomím, že nejsme na ně sami. A to je pokoj, který Bůh dává svým dětem,“ uzavírá papež František.

„Bůh potřebuje svědky, buďme jeho

svědky, bděme a očekávejme... Prosinec je nejtemnějším měsícem, svítí málo slunce, jsou mlhy a je nevládné, den je nejkratší. Po zimě však přijde jaro a léto. Tak je to i s naším životem. Máme naději, že po čase bojů a zkoušek, těžkostí a starostí bude lépe. A čas adventu je také čas naděje. Opěrným bodem našeho života je to, že patříme Ježíši a právě v Jeho rukou je veškerá moc na nebi i na zemi, nebojme se tedy, když zlo útočí kolem, necht' Kristus je pro nás útěchou a posilou v každém soužení.“

Přeji vám ve víře, lásce a svornosti prožívaný adventní čas. ■

Miloslava Zlatušková

Františkova cesta v Blahutovicích

Milí farníci, chci se s vámi podělit o pěkné zážitky a informovat vás o existenci poutní Františkovy cesty, která je první a zatím jedinou v České republice a 41. v celé Evropě. Nachází se v Blahutovicích u Nového Jičína mezi obcemi Polomem a Jeseníkem nad Odrou.

Okolo 4. října, kdy má svátek sv. František z Assisi, vždy v neděli odpoledne, se každoročně na jeho počest koná meditativní organizovaná pouť o 10 zastaveních. Je inspirována dle jeho chvalozpěvu stvoření. Jsou to chvály tvorů, které tento svátek složil ke cti Boží, když ležel nemocen u sv. Damiána.

V tomto roce to bylo 5 let, co byla stezka slavnostně otevřena a požeňána – byla to tudíž pouť jubilejní. Poutní cesta byla vybudována na podnět bývalého rodáka pana W. Haněla, který nyní žije v Německu. Jelikož byl také hlavním iniciátorem na zbudování Františkovy cesty ve svém bydlišti, zatoužil, aby se Františkova cesta nacházela i v jeho vlasti, rodných Blahutovicích. Spolu s některými členy spolku Bayerův odkaz z Komunitního centra Klášter a s příznivci z Německa se podařilo s větším úsilím v roce 2012 poutní Františkovu stezku otevřít. Byla věnována

dvěma ženám – jeho zesnulé manželce Helze a zesnulé člence občanského sdružení Bayerův odkaz Ingrid Malcherové, která se nejvíce zasloužila o přeměnu starého zchátralého kláštera na Komunitní centrum i o renovaci kaple.

V neděli 17. března v roce 2002, ještě za působení otce Jana Jaška, se tato paní Ingrid zúčastnila našeho farního společenství. V diskuzi se tehdy otec otázel přítomných, zda někdo zná pěkné rekreační místo, kde by mohli naši farníci, zejména mládež, trávit v přírodě víkendové pobyty a různá setkání zejména v prázdninových dnech. Po této otázce se zapojila Ingrid, moje přítelkyně z Blahutovic, která přítomné informovala o takové možnosti v Komunitním centru Klášter. Občanské sdružení Bayerův odkaz v té době letní pobyty pro mládež poskytovalo.

Jelikož farníci projevíli zájem a vznesli různé dotazy, napsala Ingrid do našeho Farního občasníku článek, kde se mimo jiné zmínila o historii tohoto místa a zároveň uvedla žádané informace o víkendových a prázdninových pobytech pro rodiče s dětmi, skupiny dětí, mládež apod. Zmínila se také o pěkné kapli Navštívení Panny Marie, vhodné k bohoslužbám a různým

pobožnostem.

Prvními účastníky z naší farnosti byly malé děti s vedoucími a maminkami, které jim vařily. Mám v paměti paní Magdu Honzиковou, která tehdy jela také. V dnešní době je tam mnohem lepší vybavení, velká kuchyň opatřená vším potřebným, pěkná jídelna a ubytovací prostory až pro 25 dětí.

Občanské sdružení Bayerův odkaz bylo založeno v roce 2000. Jezdila jsem tam jako jejich členka vlakem na brigády. Nejbližší výstupní stanice je Polom a z nádraží jsem s radostí putovala malebnou krajinou necelou půlhodinku rovnou ke klášteru. Posléze se ke mně přidali moji přátelé a rádi se zúčastňovali různých kulturních programů – koncertů i jiných akcí, jako ku příkladu pletení košíků, velikonočních výstavek s ukázkami malování vajíček, pletení tatarů apod. Vždy je připraveno i dobré pohostění.

Také na vánoční dobu se nezapomínalo, připravovala se vánoční výstava a druhou neděli adventní setkání v dobré vánoční pohodě v Klášteře. Tradičním benefičním kulturním programem byla tzv. „Blahutovická živá voda“, která se konala každoročně. První benefiční koncert byl zahájen již v roce 2000 a byl nazván „Probuzení starého domu“. Hráli a zpívali v té době známí umělci Pepa Nos a Karel Kryl.

Na jednom z kulturních pořadů účinkovaly také tři zpěvačky našeho Ženského pěveckého sboru za hudebního doprovodu bývalého dirigenta Jaroslava Zimáka. Posluchače zaujaly a měly úspěch. Po otevření Františkovy cesty se tato kulturní akce bohužel někdy nestihne uskutečnit. Františkova cesta zvítězila nad všemi programy a každým rokem se počet poutníků zvyšuje.

Letos před jubilejní poutí zasadil pan W. Haněl ke každému zastavení nějaké rostlinky, cibulky tulipánů a různé keřky, aby v každém období na zastaveních něco kvetlo a bylo pohlázením pro duši. Přestože bylo počasí stále deštivé, v neděli při putování zazářilo sluníčko a bylo kouzelné. U každého zastavení bylo čtení, zpěv a doprovod na housle a na závěr modlitba

jesenického faráře o. L. Stanečka. Každým zastavením svatý František vzdává skrze tvory dobrému a všemohoucímu Pánu chválu a veškeré dobrořečení, jak mu po právu náleží. V závěru jsme se rozloučili modlitbou jesenického faráře otce L. Stanečka, který s námi putoval. Poutníci byli radostní i spokojení a po posezení s dobrým občerstvením se rozjížděli do svých domovů.

Jsem potěšena, že se mi podařilo tuto jubilejní pout' prožít. Některé delší části jsem se sice svezla autem, ale u jednotlivých zastavení jsem byla přítomna. Moje nejbližší rodina v té době trávil dovolenou v Chorvatsku a snad Božím řízením mě mé třicetileté vnučky nabídlý odvoz do Blahutovic. Vnučky absolvovaly pout' s desetiměsíčním pravnoučkem Honzíčkem i s kočárkem a byly moc spokojené a radostné. Honzíček byl také hodný a stále usměvavý. Mé přání, za které jsem se modlila, bylo splněno na 100 procent. Prožila jsem krásné, láskyplné nedělní odpoledne a milé setkání se starými přáteli. Bylo pohlázením pro mou duši a nezapomenutelný Boží dar. Díky, díky Pane!

Byla jsem vybidnuta, abych o Františkově cestě a Komunitním centru Klášter napsala do Farního občasníku. Čas neúprosně letí a stárneme, takže moji přátelé a moji farní vrstevníci, kteří se mnou pěkné chvíle v Blahutovicích sdíleli, už nejsou mezi námi a ti starší už nemají sílu vydávat se na cestu.

V naší farnosti máme velké společenství obětavé mládeže a bylo by jistě prospěšné, kdyby se někdo z vedoucích skupin seznámil s místem, které jsem vám právě popsala. Na internetu jistě najdete více podrobností o této blahutovické komunitě. Pokud byste chtěli nějaké informace ode mne, ráda vám pomohu. ■

Irena Pospíšková

Z promluvy 30. neděle v mezidobí

Zevangelia dobře známe slova o tom, že máme milovat Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí a bližního jako sebe. Kolikrát už jsme tohle slyšeli a jak často také na téma křesťanské lásky k Bohu a bližním v kostele mluvíme. Až se nám to skoro omrzí.

Jenže je dobré uznat, že právě lásku přece potřebujeme v sobě neustále obnovovat. V tomto směru nejsme nikdy hotoví. Potřebujeme stále dostávat nové a nové výzvy k odhodlání milovat, abychom v tomto směru nezůstali stát na místě. Nějaký básník kdysi napsal, že s láskou je to jako s měsícem, když jí nepřibývá, tak jí zcela jistě ubývá. Jenže jak to dělat, aby naše láska k Bohu a bližním rostla? Nebo jestli cítíme, že slábne, jak ji obnovit? Kolikrát si spíš nevíme rady ani s tím, aby se nám nevytrácela alespoň ta úroveň lásky, ke které už jsme došli. S čím si ale neví rady člověk, s tím si vždycky dokáže poradit Pán Bůh. On dokáže to, aby naše láska zrála, aby se proměňovala podle Ježíšova vzoru.

Zřejmě je to tak, že jakýkoliv duchovní růst musí být výsledkem nejen naší dobré vůle, ale především Božího života v nás. Pokud budeme chtít zapracovat na tom, abychom měli více lásky k druhým lidem, je nezbytné nejdřív plnějším způsobem najít a poznat Boha. To obnáší zaměřit se víc na osobní hlubší modlitbu, začíst se pořádně do Písma svatého, objevit Krista v eucharistii a v tiché adoraci. Možná to někomu přijde příliš velké zaměření se jen na Boha a na svůj vlastní duchovní život a vidí v tom nebezpečí, že mu tím pádem může unikat pozornost vůči druhým lidem.

Samozřejmě se něco takového může stát, pokud někdo usiluje o to, aby Bohu něco dokazoval, aby se mu zalíbil, aby mu předváděl nějaké duchovní výkony. Pak se vlastně člověk nezaměřuje na Boha, ale na sebe a na to, jakou pozornost by Bůh měl věnovat jemu. Poctivý duchovní život je ale plný touhy po Bohu, která umožňuje, aby člověk nespolehal na své výkony, ale na

proměnu, kterou v nás udělá Duch svatý.

Nedávno jsem se na to téma bavil s jedním člověkem, který měl pocit, že je to něco jako duchovní sobectví, když se člověk tolik zaobírá svým vlastním vztahem k Bohu. Přece musíme myslet na lidi kolem sebe, kteří jsou ještě Bohu hodně vzdálení a dělat něco pro to, abychom jim pomohli. Jenže když budeme chtít pomáhat druhým lidem poznat Boha a sami jím nebudeme naplněni a proměněni, tak je spíš budeme jen odrazovat.

Proto i druhým lidem prospějeme nejvíc tím, když budeme pečovat především o svůj duchovní život a posvěcení své duše. To neznamená, že bez toho nemůžeme být schopni takovým přirozeným obyčejným způsobem prokazovat druhým dobro a pomáhat jim. Vždycky je důležité snažit se prokázat lásku k bližnímu na té úrovni, na jaké jsme toho schopni. Boha a spásu ale nikomu vnucovat nemůžeme. Když ale náš život promění a povede Duch Boží, když on sám bude žít a působit v nás, tak potom se to stane oslovujícím i pro někoho druhého a tomu člověku pak můžeme Boha ukázat a pomáhat mu na cestě k němu.

Jedině Boží láska v nás dokáže, aby rostla naše vnímavost a pozornost k bližním, abychom byli Bohem také vedeni v tom, co druzí potřebují. To vše může být založeno jediné na tom, že my se nejprve otevřeme té moci a velikosti lásky, kterou má Bůh k nám.

Naše srdce se nenaplní Boží láskou jen tak samo od sebe a jenom proto, že nám to Ježíš tolik zdůrazňuje. Víme dobře, že i mezi lidmi se utváří vztah lásky až tehdy, když poznají, co je vzájemně přitahuje a obohacuje. A tak je to i ve vztahu k Bohu. Čím nás může přitahovat a obohacovat sám Bůh, to pozná jenom ten, kdo má upřímnou snahu Boha poznávat a k němu se přibližovat. Záleží jen a jen na nás, co všechno využijeme pro své spojení s Ježíšem, aby síla jeho lásky mohla působit i v našich srdcích. ■

O. Josef Zelinka

Přehled aktuálních farních zpráv

Vánoční program otrokovické farnosti

23. 12. 2017, sobota		
Kvítkovice – kostel sv. Anny	18:00	mše sv. s nedělní platností
24. 12. 2017, 4. neděle adventní, Štědrý den		
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	22:00	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	24:00	mše svatá
25. 12. 2017, pondělí, Narození Páně		
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	15:00	Živý betlém
26. 12. 2017, úterý, sv. Štěpána		
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá
27. 12. 2017, středa, sv. Mládětek betlémských		
Pouť na Svatý Hostýn		pořádá TOM
28. 12. 2017, čtvrtek		
Senior C – sál v přízemí	14:00	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	18:00	vánoční koncert Musicorum Aurum
29. 12. 2017, pátek		
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	18:00	mše svatá
30. 12. 2017, sobota		
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá
Svatá voda u Malenovic	9:00	Silvestrovský pochod
31. 12. 2017, neděle, Svaté rodiny		
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	23:00	adorace na závěr roku

Svatost smíření před Vánocemi

- Ve farním kostele sv. Vojtěcha: neděle 17.12. 16:00–18:00 za přítomnosti více zpovědníků; středa 20.12. 17:00–17:50; pátek 22.12. 17:00–17:50.
- V Kvítkovicích v sobotu 23.12. v 17 hod.

- Ve Zlíně v kostele sv. Filipa a Jakuba: ve všední dny od 18. do 23.12. v 9–12 a 14–17 hod.

Přístup k jesličkám ve farním kostele:

- Štědrý den od 14 do 16 hod.
- 25. 12. – 1. 1. od 14 do 18 hod.
- Dále vždy před bohoslužbami a po nich.

1. 1. 2018, pondělí, Matky Boží P. Marie

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00	mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	15:00	vánoční besídka

5. 1. 2018, pátek

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00	mše svatá, požehnání koledníkům
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	18:00	vánoční koncert Děcka ze Skoronic

6. 1. 2018, sobota

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	18:00	slavnost Zjevení Páně, sv. Tří králů
----------------------------------	-------	--------------------------------------

7. 1. 2018, neděle

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00	Novoroční koncert Magna Mysteria
----------------------------------	-------	----------------------------------

Vánoční koncerty v kostele sv. Vojtěcha

■ 28.12. v 18:00 hod. Vánoční koncert souboru Musicorum Aurum. Program: Jan Jakub Ryba: Rozmilý slavičku; Adam Michna z Otradovic: Vánoční muzika; vybrané árie a skladby barokních skladatelů.

■ 5.1. v 18:00 hod. Vystoupení souboru Děcka ze Skoronic s programem Vánoce ve staré skoronské dědině.

■ 7.1. v 17:00 hod. Novoroční koncert souboru Magna Mysteria: koledy a adventní písně ze slovanských zemí.

Vánoční program chrámového sboru

„Vánoční zpěvy“ od pana Jana Nováka

1. Prolog, 2. Koho jste pastýři uviděli?

3. Vánoční Aleluja, 4. Zrozen Boží Syn

5. Přijď, Beránku Boží

Chrámový sbor zpívá – 24. 12. ve 24 hod.

a 25. 12. v 7:30 hod. v kostele sv. Vojtěcha,

25. 12. v 9 hod. v kostele sv. Anny.

Pozvání na obnovu manželských slibů

Svátek Svaté rodiny je vhodný den pro obnovu manželských slibů. V některých farnostech se tato obnova koná každoročně. U nás takovou příležitost nabízíme méně často. Když je taková možnost vzácnější, snad potom také upoutá pozornost více manželů a vzbudí větší zájem.

Svátek Svaté rodiny se slaví vždy v neděli po slavnosti Narození Páně, což letos vychází na Silvestra 31. 12. Obnova slibů proběhne při mši svaté v 10:30 hod. Na tuto obnovu jsou zvány všechny manželské páry, které uzavřely církevní sňatek. Významu takového okamžiku prospěje také zamyšlení nad tím, co konkrétně by bylo dobré ve společném životě manželů obnovit. S takovým úmyslem, který si manželé přinesou, pak obnova získává hluboký smysl. ■

Otec Josef Zelinka

Živý betlém

U skuteční se v pondělí 25.12. od 15 hodin v parku před kostelem (v případě nepříznivého počasí uvnitř v kostele). Letos se všichni můžou těšit nejen na anděla, který jako tradičně slétne z kostelní věže, aby nám oznámil radostnou novinu, ale k vidění bude celý zástup andělů, kteří nám dají nahlédnout pod nebeskou pokličku. Dále bude možnost prohlédnout si živá zvířata a chybět nebudou ani tradiční balónky, které si budou moci návštěvníci odnést s sebou domů. ■

Jan Žalčík

Silvestrovský pochod letos přináší dvě změny

Pokud nahlédnete do svých diářů a kalendářů, tak zjistíte, že letošní Silvestr vychází na neděli. Proto se tradiční Silvestrovský pochod bude konat o den dříve, tedy 30. prosince. Tento rok ale přichází ještě další změna, a to v podobě trasy. Z důvodu uzavření lesů a bezpečnosti bude tentokrát sraz v Malenovicích u hřbitova. Doufáme, že i letos dorazíte a nenecháte si pochod ujít! ■

Janča Ludvíková

Vánoční přání a poděkování

Milí farníci, během tohoto roku jsme se mnozí zamýšleli nad výzvou otce arcibiskupa Jana k evangelizaci v prostředí, ve kterém žijeme. Uvažovali jsme, co by prospělo tomu, aby naše farní společenství bylo oslovující pro lidi mimo církev nebo na jejím okraji. Nápady, kterých byla celá řada, jsme nedávno uveřejnili na stránkách našeho občasníku. Největším úskalím ovšem je, aby se naši lidé, kteří by ty návrhy vzali za své a byli ochotní pro to něco udělat. V tomto směru se podařila rozjet aspoň jedna věc, a to program pro menší děti během nedělní mše svaté, za což patří maminkám, které se toho ujal, poděkování.

Nemá ovšem smysl dělat „akce pro akce“ a realizovat nápady jen pro ně samé. Všem dává smysl jedině přítomnost živého Ježíše. Když budeme jemu dávat více místa ve svém životě, on sám nám bude ukazovat, co od nás očekává a jaký máme mít podíl na poslání naší farnosti při šíření jeho evangelia.

Z jednání pastorační a ekonomické rady farnosti ze dne 31. 10. 2017

- Návrh na placení odpracovaných hodin nad rámec pracovního úvazku pastorační asistentky L. Hanzlové byl zamítnut. Dále byl podán návrh, aby se postupně přešlo k tomu, že budou farností hrazeny pouze kancelářské a administrativní činnosti. Tato výpomoc by měla být prováděna pouze na dohodu o provedení práce.
- 4. neděle adventní splývá se Štědrým dnem a tím pádem jsou v jednom dni ne-

Proto vám všem farníkům a ostatním čtenářům přeji vánoční svátky naplněné Ježíšovou blízkostí. Ať nezůstane jen u oslavy jeho příchodu na tento svět, ale kéž se jeho příchod promítne do všech okamžiků a životních událostí dalšího roku, který je před námi. ■

O. Josef Zelinka

Poděkování redakce

Tento rok jsem dal v tiskárně vytisknout opět 7 čísel Farních občasníků a jedno speciální. Celkem asi 120 příspěvků, na kterých se podílelo mnoho z vás. Psali jste je často po nocích a na úkor vašeho volného času, ale články vydávaly svědectví o vašem životě, o vašich cestách a příhodách i o vaší víře. Každé číslo představovalo naši farnost jako živou část církve. Jménem redakce vám za to moc děkuji.

Přeji vám požehnané Vánoce plné radosti a štěstí a do nového roku hodně zdraví, málo stresu a plno úspěchů. ■

Za redakci občasníku Pavel Rafaja

dělní i štědrovečerní bohoslužby. Vzhledem k tomu bylo dohodnuto, že v Kvítkovicích bude nedělní mše už v sobotu 23. 12. v 18 hod. a 24. 12. u sv. Vojtěcha budou nedělní mše jako obvykle, odpoledne nebude vánoční dětská bohoslužba.

- V den svátku Svaté rodiny 31. 12. 2017 proběhne ve farnosti při mši svaté v 10:30 obnova manželských slibů.

Poděkování za pomoc při Misijní neděli

Misijní neděle je pro nás jednou z nejdůležitějších akcí. To, že se akce vždy povede, není jen zásluha naše, ale podíl na ní má i spousta dobrých lidí. Chtěli bychom poděkovat všem, kteří Misijní jarmark podpořili. Ať už to byla podpora finanční, pomoc při vyrábění, stavění stánků

nebo třeba i pomoc formou modlitby. Díky tomu všemu jsme mohli poslat na účet Papežských misijních děl 50 000 Kč.

Děkujeme Vám všem, že Vám není lhostejný život ostatních a že jste podpořili dobrou věc.

Za všechny organizátory Janča Ludvíková

Zprávy ze života farnosti

Modli se za budoucího prezidenta

V souvislosti s tímto číslem občasníku se objevil návrh uveřejnit rozhovor s jedním kandidátem na prezidenta, zřejmě proto, že se jeví z křesťanského hlediska vhodnější než ostatní. Na jednu stranu nemáme právo přetiskovat články jiných tiskovin a také si nemyslím, že by farní občasník měl plnit funkci prezentace prezidentských kandidátů. To by pak stejnou možností měli mít všichni kandidáti.

Místo toho bych raději upozornil na jiný způsob, jak uplatnit na volbu prezidenta svůj vliv. Od listopadu běží na internetu iniciativa: Modli se za prezidenta. Na stránkách www.modlisezaprezidenta.cz lze najít informace o tom, jak se lze k této modlitbě připojit, jakým způsobem se modlit a také osnovu jednotlivých úmyslů od listopadu do termínu lednové volby prezidenta.

K této iniciativě je zde zejména řečeno:

„Komu leží politický život a společenská situace naší země na srdci, možná už se zapojuje do debat, výměny názorů či různých aktivit. Nezapomínejme ale zvát Boha do centra dění.“

K modlitbě za vládní představitele vybízí už svatý Pavel v prvním listě Timotejovi: „Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti.“

Modlitba za politiky je nejen naším právem, ale také povinností. Nejsme osamělými ostrovy, ale žijeme ve společnosti, jejíž uspořádání nám nemůže být zcela lhostejné. Připojte se k modlitbě za volby a budoucího prezidenta České republiky! ■

O. Josef Zelinka

Příležitostí duchovně růst je opravdu hodně

Příležitostí „zajet na hlubinu“ a duchovně růst je díky svobodě v naší vlasti opravdu více než dost.

■ V našem kostele probíhá formace, pečlivě připravovaná otcem Josefem, která se koná nepravidelně ve čtvrtek v 18.30 hod. pro zájemce z celé naší farnosti. Formační setkávání je zaměřeno hlavně na to, jak slyšet Boží hlas a nechat se vést Duchem svatým, abychom uměli více a lépe sloužit svým bližním.

■ Vrcholí také kurz Alfa, kde si mohou někteří zájemci z řad farníků prohloubit víru a jiní méně znalí se seznámit s křesťanstvím a smyslem života. Členové týmu Alfa chystají občerstvení a příjemné prostředí při setkání nebo jsou nápomocní při rozhovorech u stolů. Otcí Josefovi i všem ostatním patří poděkování za velké nasazení a obětavost, děkujeme rovněž všem za další pomoc a finanční prostředky.

■ 26. 11. se konalo další setkání modlitebních společenství v Brumově s hosty –

Lamačské chvály ze Slovenska. Tato chválová kapela nehraje koncerty, ale chválí Pána zpěvem a hraním na hudební nástroje. Po svědectví o účinnosti chval a přednáškách se konala adorace, při které byla možnost svátosti smíření, následovala mše svatá a přímlyvné modlitby. Již 20. ledna nastávajícího roku bude další duchovní setkání s adorací a mší svatou u nás ve farnosti. Jste srdečně zváni.

■ V sobotu 2. prosince byla možnost prožít setkání s Ježíšem při duchovní obnově s P. Jiřím Pleskačem, řeckokatolickým knězem v kostele sv. Michaela a v rámci slavení „první soboty v měsíci“ jsme se mohli účastnit obřadů v kostele sv. Vojtěcha a po mši svaté i Vigilie za počatý život, která se koná v předvečer adventu na podnět Svatého otce. Děti si zas mohly užít sobotní dopoledne s Mikulášem na sokolovně. I to je příprava na Vánoce. Každý si může vybrat. ■

Miloslava Zlatušková

Duchovní obnova s Kateřinou Lachmanovou

V sobotu 25. listopadu se konala ve Zlíně v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů duchovní obnova pod názvem Příprava srdce na Vánoce. Několik nás pocítilo, že potřebujeme trošku nastartovat, povzbudit do dnů příštích, a proto jsme vyrazili.

Ráda bych se podělila s několika postřehy, novými pohledy na milosti, které jsou nám neustále nabízeny.

Advent je čekání plné touhy na příchod. Ježíš – křehké a bezbranné dítě. „On se stal slabým, abych já mohl sílit.“ Kateřina Lachmanová nabádá, ať nevímáme Vánoce jen jako vzpomínku na narození Ježíše, ale jako jeho příchod ve více podobách.

1. příchod v Těle – úžas nad Jeho vtělením. Už při křtu jsme naroubováni na Krista, jsme vlastně součástí Boží Trojice. Bohu není nic lidského cizí.

2. příchod – do našich srdcí. Pane, ujmí se vlády v mém srdci. Nebudme mrtvými plody v lůně matky církve.

3. příchod – ve skonání, v momentě naší smrti. Je pošetilé vytěšňovat smrt z našeho žití, naděje na věčné žití.

4. příchod – ve slávě a moci. Nekončící Naděje, vše je proměněno v Kristu.

Co nám brání nechat přijít Pána do našich srdcí?

Postoj falešné soběstačnosti, vlažnost, falešná čest: „Pachtíte se, honíte, ale můj dům je v troskách.“

Dokázat pozvat Pána do svého seberozhodování.

Zavalení vlastními starostmi – to je trní, které zahluší Slovo Boží. Vytěsnit strach, nenechat se obrát o pokoj.

Zavalení zábavou. Duše je zaplácnutá televizí, mobilem, počítačem. Hledejme ticho, ztišme se. Nepodléhejme iluzi, že na modlitbu není čas.

Naše zraněnost, sebelítost, sebestřednost, neodpuštění.

Důležité místo v životě křesťana má Naděje. Čitate z Chestertona ji úžasně připodobňuje: „Naděje je doufat, když jsou věci beznadějně, jinak to není ctnost.“ Křesťanská naděje není individualistická. Máme doufat i za ty, co nedoufají. Bůh nám neslibil, že vše dobře dopadne, ale že bude vždy s námi.

Život je trocha času, který nám byl dán, abychom se naučili milovat a připravili se na setkání s Věčnou Láskou. ■

Marie Jurygáčková

Ze života turistických oddílů mládeže

■ V sobotu 21. 10. proběhl Misijní most modlitby, o týden později jsme se pak všichni zapojili do misijního vyrábění a jarmarku. Tentokrát k nám počasí nebylo milosrdné, takže jsme jarmark museli přesunout kvůli větru do suterénu. Díky moc všem, kteří přiložili ruku k dílu a pomohli nám vybrat 50 000 Kč.

■ V úterý 31. 10. proběhlo v Klubu volného času podzimní vyrábění. Děti si mohly vyrobit např. papírové draky.

■ Na sv. Martina vyrazili jak kluci, tak holky za zábavou. Kluci si užili den v zábavním parku Galaxie ve Zlíně, holky vyrazily o kousek dál, do Olomouce, kde navštívily místní aquapark a Pevnost poznání. Co

všechno jsme tam zažily, si můžete přečíst v samostatném příspěvku.

■ Někteří z nás využili státní svátek pro návštěvu dalších Toulek děkanátem, tentokrát ve Velkém Ořechově. Setkání mladých z děkanátu neslo téma: Když Bůh mlčí.

■ V pátečním baru jste si mohli poslechnout naše zážitky a vzpomínky z celostátního setkání mládeže v Olomouci.

■ První prosincovou sobotu se konala na sokolovně již tradiční Mikulášská besídka. Nesla se v duchu souboje Nebe a Pekla. Nebe samozřejmě vyhrálo a nakonec dorazil i Mikuláš. ■

Tomácká zábava proběhne opět v lednu

Turistické oddíly TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice Vás srdečně zvou na již XIV. ročník Tomácké zábavy, která se bude konat 27. ledna na sokolovně. A oč se vlastně jedná? O večer plný zábavy, scének, tance... Bude připraven i fotokoutek a samozřejmě nebude chybět občerstvení. Akce je určena pro všechny, kteří si rádi zatancují jak klasické tance, tak i něco novějšího a mají chuť se bavit. Lístky si budete moci koupit již na Silvestrovském pochodě za 100 Kč a nebo v lednu (7. 1.,

14. 1., 21. 1.) vždy v neděli po obou mších svatých před kostelem za 120 Kč a potom i na místě. Nebojte se přijít a zažít to na vlastní kůži. Téma se můžete dozvědět z plakátu na nástěnce u kostela nebo přímo na našich webových stránkách. Těšíme se, že uvidíme nové tváře! A pokud byste někdo chtěli něčím přispět do tomboly, budeme moc vděční, když se na nás obrátíte. ■

Pavla Janečková, Katka Kunorzová, Vojta Rařava a Terka Večeřová

Žraloci v zábavním parku Galaxie

V sobotu 11. listopadu jsme čekali, že přijede Martin na bílém koni, ale přestože nepřijel, užili jsme si pěkný den. Kluci vedoucí pro nás totiž připravili bezva program. Po naší žraločí schůzce, na které jsme zahráli celoročku a na které nás Martové Pikola a Čambala obdarovali sladkostmi, protože měli svátek, jsme se vydali do Zlína do zábavního parku Galaxie.

Během cesty trolejbusem jsme přemýšleli, co nového nás v Galaxii čeká, protože mnozí z nás tam ještě nebyli, nebo byli, ale už hodně dávno. A rozhodně jsme nebyli zklamaní. Vyřídili jsme se pořádně. Nejvíc nás bavilo skákání na trampolíně a fotbal. No, o fotbale se moc mluvit nedá, pro-

tože na tak maličkém hřišti nás bylo víc než je zdravo, ale aspoň byla sranda. Nadšenci do aut si ještě koupili žetony a zajezdili si na závodní dráze na miniautíčkách. Protože nám i docela vytrávil, posilnili jsme se zásobami dobrot, které nám doma rodiče nachystali.

Uteklo to jako voda a než jsme se nadáli, frčeli jsme zase trolejbusem domů. Do řeči nám tentokrát moc nebylo, protože nás po řádění přemohla únava. V Otrokovcích na nádraží jsme se rozloučili známým pokřikem CIKY-CIKY-CAK a s poděkováním vedoucím jsme se rozešli do svých domovů. ■

Luke Fabrika

Myšky, Žabky a Sluníčka v Olomouci

Dne 11. 11. v 7:50 jsme se sešly všechny skupiny holek – Myšky, Žabky i Sluníčka na vlakovém nádraží a vyrazily jsme na jednodenní akci do Olomouce.

Nejprve jsme jely do aquaparku. Tam jsme se rozdělily po třech vždy s jednou vedoucí a už jenom převléct do plavek a hurá do vody! V aquaparku jsme si mohly užít tobogánů, skluzavek, divoké řeky, vířivky a parní sauny. Potom jsme se šly najíst. Mohly jsme si dát hranolky, langoš nebo pizzu. Po dobrém jídle jsme se sbalily a odešly jsme na další místo, které bylo pro nás překvapením. Byla to Pevnost poznání. Tam jsme se opět rozdělily do skupinek

a procházely si expozice dle libosti. V pevnosti jsme mohly navštívit areály Historii, Živou vodu, Vesmír, Rozum v hrsti, Světlo a tmu. Mohly jsme nahlédnout do lidského mozku, podívat se do mikroskopu, vyzkoušet si kostýmy, vyrobit si sopku, podívat se na vodní živočichy, zaostřovat mikroskopem do blízka a dálky.

Posilněny krásnými a zajímavými zážitky jsme vyrazily na vlakové nádraží a jely domů. Náš výlet jsme zakončily typickým pozdravem Ciky ciky cak. Za tenhle výlet patří velký dík vedoucím, které ho pro nás připravily. ■

Majda Černošková

Charita sv. Anežky nás informuje

Vánoční přání Charity

„Nad holým chlévem z kamení, co hledí dolů k městu, hoří to Boží znamení a osvětluje cestu.“

V. Renč – Popelka Nazaretská

Radostné prožití Kristova narození a zář betlémského světla ať vás provází na vašich cestách v novém roce 2018.

Charita sv. Anežky Otrokovice

My tři králové jdeme k vám...

V sobotu 6. ledna 2018 se uskuteční v našem městě i v okolních obcích spadající do působnosti naší Charity další ročník Tříkrálové sbírky. Naši koledníci k vám opět zavítají v rozmezí od 10 do 15 hodin, aby vás potěšili svým zpěvem a přinesli vám radostnou zvěst. Jejich návštěva má také umožnit vyjádření naší lásky ke všem potřebným. Chcete se i vy k nám připojit a podílet se na tomto díle? I vy můžete vytvořit skupinku o třech králich a jed-

nom vedoucím. Máte-li zájem, kontaktujte Magdu Honzíkovou na email pama-ho@seznam.cz, nebo Jana Žalčíka na email jan.zalcik@otrokovice.charita.cz

Požehnání koledníkům proběhne v pátek 5. 1. 2018 po mši svaté, která bude v kostele sv. Vojtěcha mimořádně už od 17 hodin. Sraz všech koledníků pak bude v sobotu 6. 1. 2018 v 9:30 v suterénu kostela. Těšíme se na vás! ■

Zúčastnili jsme se akce Business day UTB 2017

Již poněkoli káté jsme se zúčastnili veletrhu pracovních příležitostí Business day Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Měli jsme možnost pohovořit se studenty a předat jim informace o činnosti naší organizace. Nejčastěji jsme odpovídali na dotazy, jaké služby poskytujeme, co vůbec dělají pracovníci, jaké mohou studenti najít uplat-

nění v naší organizaci a jak se mohou zapojit do její činnosti. Překvapil nás také zájem o možnost setkávat se s uživateli jako dobrovolník. Děkujeme Univerzitě Tomáše Bati za možnost prezentace a studentům za zájem. ■

Mgr. Tomáš Bernátík, zástupce ředitele

Národní potravinová sbírka byla opět úspěšná

V sobotu 11. 11. 2017 jsme se opět zapojili do projektu Národní potravinová sbírka. Lidé v různých supermarketech mohli zakoupit a věnovat potřebným trvanlivé potraviny či drogerii. Pro naši charitu to bylo v Tesco ve Zlíně-Malenovicích. Moc si

ceníme pomoci 25 dobrovolníků i 12 členů skautského oddílu Templářů Zlín. Vybralo se celkem 1 008 kg potravin, které poslouží zejména rodinám s dětmi a také lidem bez domova. Děkujeme všem, kterým není lhostejný osud druhých. ■

Příspěvky z Charity připravil Jan Žalčík

Doplňovačka z dnešního evangelia

(Jan 1, 6-28)

Jak Křtitel nám dnešní neděli oznamuje, že máme vyrovnat cestu Pánu a připravit se na příchod Spasitele. Když vyluštíš křížovku, dozvíš se, kdo jiný tato slova použil před ním.

1) Koho poslali židé k Janu Křtiteli?

①

2) Koho dalšího ještě poslali?

②

3) Doplň slova Jana Křtitele: „Já jsem ... volajícího na poušti.“

③

4) Kdo se Jana Křtitele zeptal, proč křtí?

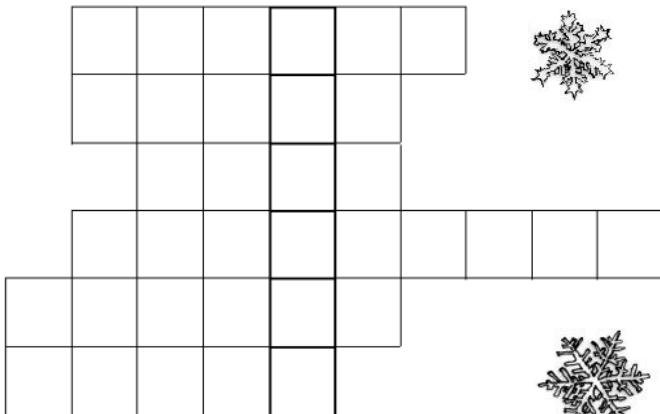
④

5) Doplň vyznání Jana Křtitele: „Já nejsem ...“

⑤

6) Lidé, kteří byli vysláni k Janu Křtiteli, ho považovali za jednu osobu. O koho se jednalo?

⑥

Vánoční osmisměrka o narození Páně

Jak se jmenoval císař, za jehož vlády se v Betlémě narodil Pán Ježíš?

ADAM, AUTO, BDÍT, DĚDA, DŽUS, EDEN, HLAD, CHARAKTER, JEZERO, KAZATEL, KOŘEN, KOSTELNÍK, LIMONÁDA, LISTOPAD, MRAK, ODPOR, OPAR, ORCHESTR, OVCE, PLNÝ, POLE, POTOPA, PŮDA, PULS, RORÁTY, SAUL, SRPEN, STAN, SVĚDOMÍ, ŠÁLA, ZÁDA, ŽALUZIE, ŽIVÝ

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>

Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Martina Fabriková. Obsahová korektura: Anna Janotová. Ilustrace: Lenka Baroňová.

Uzávěrka dalšího čísla: 28. 1. 2018. Vydání dalšího čísla: 11. 2. 2018

PUTOVÁNÍ ZA HVĚZDOU

Hvězda třem králům ukazuje cestu. Vydej se s nimi na daleké putování. Potřebuješ hrací kostku a 2-3 hráče.

START

TŘI KRÁLOVÉ SE VYDÁVAJÍ NA CESTU. ZAČNI HRÁT, AŽ HODÍŠ 6.

PŘED CESTOU JSTE ZAPOMNĚLI NAKRMIT VELBLOUDA! TAK PĚKNĚ ZPĚTKY NA START A ZAČNI ZNOVU!

PO CESTĚ DOŠLA VODA. TAK HONEM, HLEDEJTE OÁZU, KDE SE UTÁBORÍTE. 2x NEHÁZEJ.

Z KOPCE JE PRIMA VÝHLED A JE VIDĚT I BEZVA ZKRATKA. VYDAŠ SE PO NÍ A POSTOUPÍŠ AŽ NA TOTO POLÍČKO!

POZOR! LUPÍČÍ NA OBZORU. RYCHLE ZPĚTKY DO TĚBORA, KDE BYLA OÁZA, KDE SE MŮŽEŠ SCHOVAT. POSTUP ZPĚTKY NA TOTO POLÍČKO.

VÍŠ, JAKÉ DÁRKY PŘINESLI
3 KRÁLOVÉ PRO JEŽIŠKA?
(doplň!)

Z

K

M

CÍL

A JSME V CÍLI! HVĚZDA ZÁŘÍ NAD CHLĚVEM, KDE MAHINKA CHOVÁ DĚTÁTKO A TATÍNEK JE S NIMI. TEĎ MŮŽETE PŘEDAT DARY A POKLONIT SE MALÉMU KRÁLI!

KRÁL HERODES VÁS ZDRŽUJE VE SVĚJ PALÁCI A PORADÍ SE VYPTÁVÁ NA MÍSTO NAROZENÍ JEŽIŠKA. 1x NEHÁZEJ.

Z DALŠÍHO KOPCE JE BEZVA VÝHLED NA PALÁC KRÁLE HERODA. RYCHLE TAM, TŘEBA VĀM PORADÍ DALŠÍ CESTU? POSTUP NA POLÍČKO S PALÁCEM.